

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

Titulus XVII. De Filiis Presbyterorum Ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62620)

16. Altera & præcipua; quia ex una, ad fidelium scandalum aliâque incommoda publica evitanda, receditur à Jure; ut, quod aliàs non permittitur, concedi, *can. 1. dist. 95. & c. Deus 11. de Vita & honest.* & contra omitti valeat ac soleat, quod aliàs de Jure Humano fieri oporteret, *can. 1. dist. 51. & c. Cum teneamur 6. de Prab. & dignit.* eâque in re vel maxime multitudini solet deferri, *can. Ut constitueretur 25. in fine dist. 50. c. Sanè 2. de Temp. Ordinat. & c. Quod dilectio 3. de Consang. & affinit.* ex altera verò parte, veri balsami suppletio in proposito casu sine gravi fidelium scandalo, Religionis Catholice apud vicinos hæreticos ludibrio aliisque incommodis publicis, & ne cum his quidem, fieri potest propter multitudinem personarum, in quibus illius defectus supplendus esset; cum non solum in Episcopis, sed in sacerdo-

tibus quoque tam Regularibus quam Secularibus, qui plurimi: & in fidelibus confirmatis, qui innumeri & per varias civitates, oppida, diœceses ac provincias late dispersi sunt, Suppleri deberet. Quod cum sine scandalo aliisque incommodis publicis fieri nequeat & moraliter impossibile sit, suppletionem illam, licet aliàs de Jure faciendâ esset, omitti est necesse; cum ob similem causam Exorcismi aliæque solennitates, ex Ecclesie præcepto & universali usu in Baptismo receptæ, in hæreticis ad Ecclesie gremium reductis & in multis locis in infantibus, casu necessitatis urgente, ab obstetricibus baptizatis non suppleantur, *Laiman Lib. 5. tract. 2. cap. 8. n. 10. aliisque tali causa urgente omittendas censeat Quintanaduen. Tract. 6. singul. 2. n. 5.*

TITVLVS XVII.

De Filiis Presbyterorum Ordinandis, vel non.

B Ordinandorum & Præficiendorum qualitatibus transimus ad Canonica illorum impedimenta sive Irregularitates, ortas ex aliquo defectu: & imprimis quidem Natalium, quò laborant illegitime nati & præ aliis Filii Presbyterorum aliorumque clericorum; cum istorum Filii etiam legitimi, ante sacram Ordinationem suscepti, à quibusdam beneficiis repellantur,

ARTICVLVS I.

De Illegitimorum ad Ordines & Beneficia incapitate.

SUMMARIUM.

1. Hos ab Ordinibus & beneficiis removendi ratio.
2. Ab

lluu

2. Ab

2. *Ab illis non removentur Filii ex uxore legitima à Greco,*
3. *Sed à Latino sacerdote suscepti.*
4. *Ab iisdem illegitimus occultus.*
5. *Non etiam dubius removertur.*
6. *Illegitimi temere ordinati Ordinum non habent executionem.*

1. **I**llegitimè nati quicumque, sicut apud Gentiles honoribus & muneribus publicis censebantur indigni, teste Tiraquello *de Nobilit. cap. 15.* sic apud Christianos sanctionibus Ecclesiasticis, tanquam irregulares, ab Ordinibus & beneficiis Ecclesiasticis removentur, *c. 1. & seqq.* eosque ab his removendi ratio iustissima fuit partim; quòd tanquam personæ viles & maculâ notatæ Ordine clericali, Sacerdotalis officii dignitate & muneribus Ecclesiasticis indigni reputentur, *c. Inter dilectos 11. de Excess. Pralat.* partim verò, ob timorem incontinentiæ & luxuriæ paternæ; cuius futuri imitatores præsumuntur, *can. Si gens 9. dist. 56.* cum mali corui malum ovum, & nequissimorum parentum nequam Filii soleant esse, *Sapient. cap. 3. v. 12.* Unde
2. Dubium oritur primò, an Ordinum & beneficiorum Ecclesiasticorum incapaces sint Filii procreati à presbyteris Ecclesiæ Orientalis: cui ansam præbet Rubricæ & huic subsectorum textuû generalitas. Sed hanc ad Occidentalis seu Latinæ Ecclesiæ Presbyterorum Filios restringendam, ex *c. Cum olim 6. de Cleric. conjugati,* & ex eo liquet; quòd in Ecclesia Orientali sacri Ordinis susceptioni Continentiæ votum non annexum, *c. cit.* & conjugii ante ejusmodi Ordinis susceptionem initi usus Presbyteris, Diaconis & Subdiaconis licitus sit, *can. fin. dist. 31. & c. Quæsitum 7. pr. de Penit. & remiss.* atque idcirco ab iis ex

legitima uxore suscepti Filii legitimi, Ordinumque & beneficiorum Ecclesiasticorum sint capaces, *c. Cum olim cit.* cum ex matrimonio verè iusto, iustoque & honesto ejus usu sint procreati.

Alia ratio est Filii ex legitima uxore ante ductâ; post sacrum Ordinem à la consentiente susceptum, à Presbytero, Diacono vel Subdiacono procreati in Ecclesia Occidentali; cum enim talis Continentiæ votò solenni, sacri Ordinis susceptioni annexò, ligati sint, *c. Cum olim cit. & c. Unic. de Voto in 1. ad in.* etiam ex antè ducta uxore post sacrum Ordinationem, uti etiam à Religiosis post Professionem, suscepti Filii tanquam irregulares ad Ordines & beneficia Ecclesiastica promoveri nequeunt sine dispensatione, *c. Literas 14. de quibus litem redibit Lib. 4. tit. 17. n. 23.*

Dubium secundò est, an Ordinum & beneficiorum incapaces etiam sint illegitimi occulti; hos enim ab irregularitate absolvit Alphons. à Castro *Lib. 2. de Lege Panali cap. ult. conclus. 3. dicitur* vel potius deceptus rescriptò Alexandri III. *c. Ex renore 14. de Temp. Ordinat. criminofum occultum peractâ promissioni ad Ordines admittentis.* Unde dicitur argumentò, Ordinum susceptionem illegitimo occulto permissam, inferri; non omnino occultum nullaque suâ culpa contractum vitium manifestare sequè latere teneatur. Sed perperam & contra aliorum torrentem; cum Navarri *Annual. cap. 27. n. 201.* Covarruviz *in Comment. Si furiosus p. 2. §. 3. n. 4.* Guazariz *Q. Q. Canon. lib. 1. cap. 13. n. 20.* Azor *p. 2. Instit. lib. 6. cap. 3. §. 43.* Lacomman *Lib. 1. tract. 5. cap. 51. n. 1.* aliorumque TT. & Canonistarum placuitque constans & certa sententia illos pro irregularibus habeat; propter *c. 1. & c. fin.* textus, illegitimos ab Ordinibus & beneficiis

beneficiis generaliter, nullaque inter occultum & notorium vel publicum facta distinctione, repellentes; ac proinde indistinctè & generaliter de occultis perinde, ut de notoriis vel publicis, exaudiendos, *arg. l. 1. §. 1. ff. de Legat. prest.* quia, ubi lex non distinguit, neque nos distinguere debemus, *arg. l. De pretio §. ff. de Public. in rem ait. & can. Consultuisti 2. q. 5. ubi relatus Stephanus V. ait. Quod sanctorum Patrum documento sancitum non est, superstitiosa adinventione non est presumendum.*

Neque aliud evincit *c. Ex tenore vit. Apostolicum rescriptum*; quia criminolus ab Ordinibus repellitur propter irregularitatem infamiae, quae sine publica criminis noticia non datur, *citt. Navarrus n. 248. & Covarruv. Lib. 3. Var. cap. 7. n. 2.* Neque propterea illegitimus occultus se infamare cogitur; quia ab Ordinibus abstinere: & si ad hos adspiret, dispensationem petere occultè, & sine infamiae periculo obtinere potest.

Dubium tertium est, de eo, qui, an legitime vel illegitime natus sit, ambigit. Quem pro irregulari habendum, perique & merito negant; quod in dubio praesumenda sint benigniora, *l. Semper §. ff. de R. L. praesertim cum agitur de irregularitate, partim; quia explorati Juris Regula est, eam non contrahi, praeterquam in casibus Jure expressis, c. Is qui 18. pr. de Sent. excom. in 6. dubio autem natalium defectui irregularitatem impositam ullo Juris textu non reperitur: partim verò; quia in dubio non praesumitur delictum, c. fin. de Praesumpt. §. l. Merito §. 1. ff. Pro socio: quod tamen contingeret, si quis in defectu natalium dubio, non legitimus, sed illegitimus & irregularis censeretur; cum sic ex fornicatione potius, quam ex legitimo*

thoro natus praesumeretur: ex qua potissimum ratione expositi legitimis accensebuntur *Lib. 5. tit. 11. n. 10.*

Atque haec procedunt non solum, quando dubium est Juris, sive an isto irregularitati subiecta sit proles: sed etiam, quando illud est Facti; cum praeter eam, quae homicidio inducitur, ulla irregularitas in facti dubio non contrahatur; per tradenda eodem *Lib. 5. tit. 37. n. 43.* ratio est; quod illa, ut dictum, solummodo contrahatur in casibus Jure expressis: in dubio autem Facti irregularitatem contrahi, de homicidio, *c. Ad audientiam 12. & c. Significasti 18. de Homicid.* de aliis autem defectibus & delictis ullo Jure expressum non sit, ut cum Navarro *in can. Si quis autem 4. dist. 7. de Penit. n. 41. Suarez dist. 40. de Censur. §. 6. n. 8. & 13. & aliis advertit Palao Tract. 29. dist. 5. n. 9.*

Dubium quartum est de illegitimo, natalium defectu perseverante, sine dispensatione ordinato: cui Ordinum susceptorum executionem, donec cum eo dispensatum fuerit, non permisam, cum Navarro *Consil. 3. de Etar. & qual. ad 2. & 3. Soto in 4. dist. 25. q. 1. art. 3. & Henriquez Lib. 14. de Irregul. cap. 8. n. 10. docet Palao Tract. 29. dist. 6. p. 9. n. 13.* Ratio est; quia propter sacrum ministerium praecipue, sive propter indecentiam, quae in sacrorum Ordinum executione relucet, natalium defectui irregularitas imposita fuit. Quodsi contra Juris prohibitionem in Ordine male suscepto ministrare praesumat, gravis quidem culpae contrahit reatum, novam tamen irregularitatem non incurrit; quod istam, & generaliter irregularitatis violationi novam irregularitatem impositam, ullo Jure expressum non reperitur; ut locus sit *arg. c. Is qui 18. de Sent. excom. in 6. Innocent. in c. fin. de*
U u u 3 Cleric.

Cleric. excom. ministr. n. 3. & Navar-
rus Manual. cap 27. n. 194.

ARTICULUS II.

De Modis, quibus il- legitimi Ordinum & Bene- ficiorum capaces fiunt.

SUMMARIUM.

7. Horum illi capaces quatuor modis evadunt.
8. I. Naturales Matrimonio parentum.
9. II. Quicumque Professionis,
10. Aut votorum Religiosorum emis-
sione:
11. Licet postea ejiciantur vel dimit-
tantur à Religione.
12. Novitiatus non legitimat ad Or-
dines:
13. Professio quoque non ad prelaturas:
14. Sed solum ad beneficia Religionis
simplicia,
15. Et verisimiliter ad curata habilem
reddit.
16. Illegitima monialis in Abbatissam
Et. eligi,
17. Secluso privilegio, non potest.
18. III. Rescripto Apostolico.
19. IV. Dispensatione Pape,
20. Et ex privilegio aliquando inferio-
rum prelatorum.
21. Episcopi ad Ordines minores & be-
neficia simplicia,
22. Non tamen ad omnia,
23. Etiam cum illegitimis occultis di-
spensant.
24. Dispensatio in defectu natalium ac-
cipienda strictè;
25. Ut, ad Ordines etiam sacros obten-
ta, non extendatur ad beneficia:
26. Nisi ea simplicia sint.

27. ad clericatam obtenta proficit ad
obtinendam pensionem:

28. De Jure tamen potius, quam Ca-
ria stylo.

29. Exprimenda in supplicatione super
natalium defectu.

Quamvis justorum natalium
defectus irregularitatem, et
Ordinibus & beneficiis Ecclē-
siasticis removemem, inducat:
non desiderantur tamen & Jure prohibi-
tusque recepti quatuor modi sunt, qui-
bus illorum capaces illegitimi fiunt.

Et primò quidem per subleques
Matrimonium parentum, c. 1. & 1. Ta-
ta 6. Qui Filii legit, quò tamen modo
non indiscriminatim omnes, sed natu-
rales duntaxat sive ii, inter quorum pa-
rentes conceptionis vel saltem nativita-
tis, aut inter hanc & illam medio
quo tempore nullum impedimentum
rimens intercessit, & matrimonium con-
sistère potuit, ita legitimi evadunt: ut
ad Ordines, beneficia & dignitates Ecclē-
siasticas quascunque, exceptò duntaxat
S. R. E. Cardinalatu, sine dispensatione
valeant promoveri, ut Lib. 4. tit. 17.
art. 2. toto explicatiùs tradetur.

Secundò, per Religionis à seculo
postolica approbatæ Professionem, can.
1. dist. 36. & hic c. 1. in Decretales trans-
lato ex Concilii Pictaviensis can. 9. caput
tenor est, Ut Filii Presbyterorum & ce-
teri ex fornicatione nati ad sacros Ordi-
nes non promoveantur: nisi aut mona-
chi fiant aut in congregatione Canonica
regulariter viventes. Quà exceptio
non solum naturales, sed spurios quo-
que Religionis professione ad sacros Or-
dines legitimi, liquet ex verbis, Ut Fi-
lii Presbyterorum: qui verè spurii sunt,
hòc ipso; quòd inter eorum parentes
propter alterius vetum Continentiæ
lenæ

lenne matrimonium, neque natiuitatis neque conceptionis neque intermedio aliquo tempore consistere poterit, ut *cit. cit. 17. n. 4.* dicitur.

10. Eadem, quæ Professio solennis, illegitimos ad sacros Ordines legitimandi vi pollent vota Religionis substantialia, post Novitiatus biennium edita in Societate JESU; quod, licet simplicia sint, ea tamen emittentes evadant veri Religiosi, ex *Constitutione Gregorii XIII. quæ incipit Ascendente edita 8. Calend. Junii 1584.* Religiosorum autem generaliter omnium sacre Ordinationi natalium defectus non obstat, *cit. can. 1. & c. 1.* cujus summa generalis est, *Illegitimus non ordinatur, nisi religiosus fiat*, Sanchez *Lib. 5. Moral. cap. 5. n. 13.* & Barbosa *in c. 1. cit. n. 3.* Hac factis certa.

11. Dubium autem est primò, an hujusmodi votis & professione, ex natalium defectu orta ad Sacros Ordines inhabilitas ita tollatur; ut illis editis effecti religiosi sacros Ordines suscipere & in susceptis ministrare sine dispensatione valeant etiam, postquam è Religione ejecti aut dimissi sunt. Ratio dubitandi est; quod in talibus cesset causa, quæ ad Ordinationem & ministerium sacrum sunt habitati, ut locus sit *arg. c. Cum cessante 60. de Appell.* & sicut Novitii, privilegii à Clemente IV. indulti vigore, à censuris reservatis absoluti, in eas reincident, sic etiam Religionis votorum simplicium aut solennium emissionem habitati ad sacros Ordines in irregularitatem reincident ipsa ejectione vel dimissione; ut neque sacros Ordines suscipere, neque ministrare in susceptis valeant sine dispensatione.

Verum, quia hæc in irregularitatem reincidentia fundamentum in Jure ullum non habet: imò istius textus, ex natalium defectu ortam, & Sacrorum Ordinum receptioni usque obstantem irregularitatem

tem Religiosi Status assumptione tolli, statuunt absolute, à Religione post edita ejus vota substantialia ejectis vel dimissis sacrorum Ordinum usum & receptionem, etiam sine dispensatione, permissam, defendunt Suarez *disp. 50. de Censur. s. 5. n. 14. cit. Sanchez n. 14. & Barbosa in c. 1. cit. n. 2.* quod, sicut irregularitas, sic etiam in eam reincidentia locum non habeat, nisi Jure sit expressa, *arg. c. Is qui 18. pr. de Sentent. excom. in 6.*

Neque in contrarium facit instantia Novitii, absoluti à censuris reservatis; quia in has solummodo reincident, si è Novitiatu egrediatur vel dimittatur: non etiam, si è Religione ejiciatur vel dimittatur post professionem aut vota Religiosa, edita post jam expletum tempus probationis: & si etiam post professionem aut vota illa emissa ejectus vel dimissus in censuras reincidenter, ex reincidentia hac perperam argueretur ad reincidentiam in irregularitatem, ullò Jure non expressam, *arg. pr. cit.*

Magis in speciem, re ipsa etiam non urget Regula *c. Cum cessante cit.* quod in dimisso & ejecto cesset favor status Religiosi, qui causa est sublata irregularitatis; quia ista sublata non est intuitu perseverantiae, sed assumptionis status Religiosi, & in quoddam præmium heroici illius actus, quò religionis substantialia vota emittens renuntiavit seculo rerumque suarum omnium, atque ipse etiam voluntatis proprietate se abdicavit, *can. Non dicitis 12. q. 1. & c. Si Religiosus 27. de Elect. in 6.* qui actus cum effectu fortitus jam sit, secuta ejectione vel dimissione non cessat causa sublata irregularitatis; ut locus amplius non sit Regula *c. Cum cessante cit.*

Dubium secundò est, an illegitimus sacre Ordinationis capax evadat ipso in gressu in Novitiatum; nam & huic, imò
U u u ; ei aliquan-

ei aliquando præmitti olim solitæ educationi in monasterio & habitu Religionis, ad sacros Ordines legitimandi vim adstruit Rodriguez *Tom. 1. Regular. q. 13. art. 4.* eâ ductur ratione; quod propositam irregularitatem respectu sacrorum Ordinum tollendi vis à DD. tribuatur Religionis ingressui: cujus nominis in materia favorabili quandoque recepta significatio lata, cum etiam Novitiatum & ejusmodi educationem comprehendat, ab irregularitate illa, sicut professi, sic etiam, qui in Religione saltem intuitu professionis cum tempore emittendæ educantur, & multò magis Novitii liberi erunt, ut non obscure insinuat *c. 1. cit.* textu, illegitimos à sacris Ordinibus removente, *Nisi aut monachisiant vel*, ut Novitii, & quicumque in monasteriis & habitu Religionis educantur, *in Canonica congregatione regulariter vivant.* Verùm hæc posteriora verba ideò solum addita sunt, ut *c. cit.* dispositione, sicut monachos, sic etiam Canonicos & clericos Regulares affici, insinuaretur, ut in *c. cit.* Ant. de Butrio *n. 1.* & Panormitanus *num. 2.* notant.

Quare propositam irregularitatem delendi vim solis votis Religionis substantialibus, non etiam Novitiatui & ejusmodi educationi competere, cum Navarro *Comment. 2. de Regular. n. 6.* Soto in *4. dist. 25. q. 1. art. 3.* Maiolo *Lib. 1. de Irregularit. cap. 8. n. 10.* & *cap. 17. n. 2.* & aliis DD. plerisque rectè docent *citt.* Suarez & Sanchez, uterque *n. 12.* cum propter *can. 1. dist. 56.* quò presbyterorum filii ad sacra ministeria solummodo admittuntur, *Si in Cenobiiis aut in Canoniciis religiosè probati fuerint conversati.* hoc est, prævia probatione monachi vel canonici Regulares facti; tum verò; quòd Religionem ingressus Jure quis dicatur solum per Professionem aut vota Religio-

nis substantialia legitime emissa, ut colligitur ex *Auth. Ingressi C. de SS. Eccl. leg. can. Quia ingrediensibus 7. can. Si qua mulier 9. pr. 19. q. 3.*

Dubium tertium est, an Professus & vota Religiosa illegitimum habitum reddant ad obtinenda beneficia Regularia. Ad hujusmodi prælaturam eum habilem non reddi, exploratum est; eum ab his dignitatibus removeatur *c. 1. cit.* verbis, *Prelatusnes verò nullatenus habeant.*

Quin illegitimos, sicut clericos Sculares, sic etiam ingressos Religionem à beneficiis, tam simplicibus quam curatis, Jure remotos, existimat Suarez *c. 1. n. 15.* quòd *c. 1. cit.* expresse ad sacrorum Ordines sint habitati: subiecta verò exceptio prælaturarum minima fuerit necessaria, & solummodo appositæ tollendam de iis omnem dubitationem non ad insinuandum, illegitimos Religionem ingressos à solis prælaturis remove veri. Sed melius cum Navarro *ad hanc Rubr. Consil. 3. à n. 2.* Lessius *Lib. 2. de J. & J. cap. 41. n. 75.* Sanchez *c. 1. cap. 5. n. 10.* & Fagnanus in *c. cit. n. 10.* Religiosos illegitimè natos beneficiis & administrationibus saltem Manualibus, ad nutum revocabilibus & animarum curam annexam non habentibus, præfici sine dispensatione posse, defendunt; quòd *c. cit.* à solis prælaturis, & *c. fin.* à solis dignitatibus personalibus & parochialibus curatis beneficiis arceantur.

At, licet hæc Opinio recepta & in praxi, à Jure tamen nihil aliud numerum sentire videtur Palao *rrat. 16. disp. 2. p. 8. n. 9.* illos à curatis quoque beneficiis non arceri sustinens; quòd Religiosos illegitimos, sicut quoad administrationes & beneficia simplicia, sic etiam quoad curata, prælaturis inferiora, *c. 1. cit.* in materia exceptio patrocinetur, & *c. fin. cit.* non adverteretur. Prius; quia *c. 1. cit.* ad-

Et exceptio est de folis prælaturis, sine ulla aliorum beneficiorum & administrationum etiam curatarum mentione: exceptio autem, licet sit contra Regulam, & huic in excepto casu vim & effectum adimat: eam tamen in casibus non exceptis firmet, arg. l. Cum Prætor 12. pr. ff. de iudiciis & l. Quæsitum 12. §. 4. V. Nam qui ff. de Instr. vel Instr. leg. ut, quod in excepto prohibitorum est, in non exceptis casibus permissum, intelligatur juxta illud M. T. Ciceronis, Si exceptio facit, ne liceat, ibi necesse est licere, ubi non est exceptum, Orat. pro Balbo. Decius in c. Cum dilecta 4. de Confirmat. util. n. 6. & Tufchus Practic. V. Exceptio concl. 422. à n. 1. cum, qui quadam eximit, de cæteris accuratius cogitasse videatur, l. Cum Prætor cit. & l. Nam quod 4. §. fin. ff. de Pen. legat. Cum ergo c. 1. cit. inserta exceptio de folis prælationibus sit, absque ulla aliarum administrationum beneficiorum Regularium, etiam curatarum, mentione, illegitimi Religionem professi ea consequi sine dispensatione valebunt. Posterius; quia c. fin. cit. exaudiendum est de clericis Secularibus; cum enim eò Regularium mentio non fiat, ne c. 1. cit. folas prælationes excipiendò, illegitimos Regulares ad beneficia & administrationes admittenti, adversetur, ejusque correctionem inducat, c. fin. cit. dispositio à beneficiis Secularibus, de quibus aperte folis loquitur, ad Regularia trahenda non est.

16. Dubium quartò & controversia inter DD. est, an defectus natalium etiam obstat fœminis, evehendis ad Abbacias vel Prioratus; id enim cum Rodriguez quæst. cit. art. 21. negant Miranda de Monial. q. 6. art. 3. conclus. 1. & Portell. Dub. Regul. V. Abbatissa n. 6. Primò; quòd professio Religiosa omnem maculam humanam detergat, Novell. 5. pr. & propterea, sicut in viris tollit inhabilita-

tem ad Ordines ex defectu Natalium provenientes, sic feminas illegitimè natas, ut in ipsis aliquid operetur, habiles redere saltem debeat ad obtinendos Prioratus & Abbacias. Secundò; quòd c. 1. cit. illegitimos à Prælaturis repellentis dispositio de folis filiis, SS. Ordinum per se capacibus, loquatur atque insuper sit odiosa: proindè ad filias Ordinum gmnino incapaces, extendenda non sit, arg. Reg. Odiæ 15. in 6. Tertio; quòd Abbacia & Prioratus Monialium non sint veræ prælaturæ; cum non habeant Ecclesiasticam jurisdictionem; & quia illis non incumbunt multa, quæ ex officio præstanda sunt prælatis viris, minor in illis, quàm in his aptitudo requiratur. Ita & verisimiliter isti.

Sed verius, etiam feminas illegitimè procreatas, specialibus Ordinum privilegiis seclusis, Abbatiarum & Prioratum sine dispensatione capaces non esse, cum Glossa in §. Sanè tit. V. Canonica Joan. Andr. ibid. n. 6. Panormit. in c. Cum in cunctis n. 6. in fine, cum cæteris antiquioribus ferè omnibus & plerisque RR. in c. 1. cit. docent Barbosa n. 8. & Fagnanus n. 38. Moventur ratione; quòd illegitimi Religionem professi arceantur ab omni dignitate seu Prælatura, c. 1. cit. Abbatissarum autem & Priorissarum officium, etsi in rigore non sit, venire tamen soleat nomine Prælaturæ; cum prælationis officio fungatur in omnibus, quorum fœminæ sunt capaces: eorumque munus pro dignitate habeatur, c. Indemnitatibus 43. §. Verùm ibi, Ut à dignitate dejiciatur adeptæ, de Elect. in 6. Quæ ratio & doctrina non parùm confirmatur in primis S. Congreg. declaratione, ei favente, teste Donato Tom. 4. Prax. Regul. Tract. 7. quæst. 37. n. 15. deinde pro ipsa stante & recepta consuetudine, teste Palao cit. p. 8. num. 12. & demum argumentorum, contra eam militantium, solutione.

lutione. Et postremum quidem corrui ex dictis.

Primi autem vis exigua est, cum; quia Jura illegitimos facilius habitant ad Ordines, quam ad praelationes, per textum *v. 1. cit.* ab hac eos disertè repellentis: tum verò, quia Professio illegitima, licet non ad Prælaturas, ad cætera tamen omnia, quorum mulier Professa sive Monialis est capax, habilem reddit, Sanchez *vit. cap. 5. n. 19.*

Magis urget, sed contrarium etiam non persuadet secundum; quia *c. 1. cit.* sub masculino etiam foeminiuum concipi, patet in primis; quòd lege etiam poenali, de masculis loquente, foeminas comprehendit, tradat Decius in *l. Famina 2. ff. de R. J. n. 110.* præsertim, ubi est eadem ratio, sicut timor imitationis incontinentiæ paternæ non minus in foeminis, quam in viris, locum habet: Deinde ex eo; quòd Sixtus V. in Constitutione, contra illegitimos edita, specialiter addat; quòd eam extendi nolit ad foeminas: quò tacitè innuit, eas de Jure, nisi expressè exciperentur, comprehendendas: Et denique, quòd *c. cit.* dispositio specialiter favorabilis sit statui Religioso: cujus dignitati & rectæ gubernationi consulit, dum illegitimos removet ab ejus Prælaturis, Palao *cit. num. 19.*

17. Dixi tamen, *Seclusis privilegiis*; et si enim de Jure communi illegitimis Monialibus ad Abbatis promovendis opus sit Postulatione & dispensatione Papæ: & ex facultate à Gregorio XIV. indulta, super Natalium defectu cum ipsis S. Poenitentia in utroque Foro dispense, teste Fagnano *l. cit. n. 51.* vi tamen privilegiorum Monachi Cassinenses, uti etiam Generales & Provinciales Ordinum Mendicantiu, cum sibi subjectis ad Abbatis & similes Monialium præfecturas dispensant, ut idem *n. 52.* & ante ipsum refe-

runt *cit.* Rodriguez *art. 22.* & Sanchez *num. 20.*

Tertiò Ordinum, beneficiorum & dignitatum Ecclesiasticarum capaces illegitimi sunt Rescriptò Papæ, ipsos per absolutam legitimationem justis Natalibus restituentis, ut *Lib. 4. Tit. 17. art. 1. totò* tradetur.

Quartò, Dispensatione: inter quem & præcedentem, illegitimos Ordinum & beneficiorum capaces reddendi, modum præcipuè differentia intercedit; quòd Rescriptò natalium defectus, in eoque mandata inhabilitas, quoad omnes effectus tollatur, & persona integro statu restituitur, *l. Quaris 3. ff. de Natal. rescrip. Dispensatione* verò, defectu illo & inhabilitatis radice remanente, illegitimus procreatus in ordine ad aliquos tantum effectus, *vg.* ad Ordines & beneficia Ecclesiastica obtinenda, instar legitimi habetur, Ant. de Butrio in *c. Per venerabilem 19. Qui filii legit. n. 16.* Covarruv. *de spons. p. 2. cap. 5. §. 8. n. 1.* Suarez *cit. l. 1. n. 7.*

Dispensare autem cum illegitimis quibuscunque, ad effectus Ecclesiasticos quoscunque, Papam posse, res est omnino indubitata. De Jure etiam communi Ordines sacros & beneficia Secularia contra, & multò magis ad praelaturas aliquas dignitates Ecclesiasticas & personarum dispensantibus, pro dispensatione ad Papam recurrendum, ex *c. 1. cit. c. fin. c. 1. n. 6.* desumitur & ex communi aliorum sententiarum tradunt Garcias de Benef. *p. 7. cap. 2. n. 53.* & Barbosa de Officio Episc. *alleg. 45. n. 29.* Communi, inquam, quia specialiter Jure ad ista dispensandi facultas aliquando competit illò inferioribus; sic enim vi privilegii Apostolici, à Sixto IV. Ordinibus Mendicantibus indulti, cum illorū Religiosis ad praelaturas Regulares dispensare valent ipsorum Superiores: quam facultatem à Sixto V. revocata Gregorius XIV.

§1. **Tit. XIV. Constit.** quæ incipit *Circumspecta* 1590. edita, ita restituit; ut dispensatio cum subditis suis à dictorum Ordinum prælatis fieri saltem possit in Capitulo Generali vel Provinciali, ut patet ex tenore *Constitutionis à cit. Miranda. q. 19. art. 3.* relatæ. Eandem illegitimos ad qualibet officia, gradus & dignitates admittendi facultatem Societati JESU indulserunt & confirmârunt idem Gregorius *Constit.* quæ incipit *Exponi* 30. Augusti 1591. & Paulus V. *Constit.* quæ incipit *Adjunctis* 1. Decemb. 1606. editis, & à Donato *cit. Praxis Tom. 2. p. 1. tract. 3. q. 26. n. 12. & 14.* allegatis.

Episcopus autem saltem confirmatus (sede vacante Capitulum, uti etiam alii prælati, jurisdictionem quasi Episcopalem in certo territorio obtinentes, Suarez *cit. f. 5. n. 6.*) cum illegitimo quocunque ad Ordines minores & simplex beneficium dispensat, *cit. c. 1. n. 6.* etiamsi huic accessorie unitum sit curatum, v.g. Ecclesia parochialis; quia accessorium sequitur naturam sui principalis, *Reg. 42. in 6. Gonzalez in Reg. 8. Cancell. Gloss. 5. §. 7. n. 18. & Barbosa alleg. cit. n. 24.*

§2. Excipienda tamen sunt, & Episcopi dispensatione obtineri ab illegitimo nequeunt Primò beneficia simplicia, Ordinem sacrum requirentia, Glossa *in c. 1. cit. V. Tale & ibi Francus n. 8.* saltem ex fundatione, privilegio vel statuto, ipsius Episcopi joramento, vel à sede Apostolica confirmato, Azor *p. 1. Instit. lib. 6. cap. 3. q. 15. & Barbosa alleg. cit. n. 30.* Secundò, canonicatus Cathedrales, saltem Jure Novo S. Synodi Tridentinæ, illis omnibus sacrum Ordinem annectentis, *Seff. 24. cap. 12. de Ref. nisi forte is, cui ejusmodi canonicatus esset conferendus, ex dispensatione sacris Ordinibus jam esset initatus, vel ad eos suscipiendos habitatus, Garcias *cit. cap. 2. n. 65. & 68. & Lessius Lib. 2. de l. cap. 34. n. 86.* Tertio,*

beneficia simplicia plura, *arg. c. 1. cit.* cujus textus, ad non curatum dispensationem permittens Episcopo, utitur numero Singulari: cui exceptioni locus saltem est, cum ad clerici sustentationem congruam sufficit Unum, *cit. Garcias n. 50. & Azor q. 12.* Ex hæcenus dictis

Dubium oritur de illegitimo occulto: quocum ad majores Ordines & beneficia etiam curata dispensare Episcopum posse, cum nonnullis tradunt Avila *p. 7. de Censur. disp. 3. dub. 7. & Diana p. 3. tract. 1. Miscell. resol. 21.* quòd ex una, in irregularitatibus ex delicto occulto (exceptò homicidiò voluntariò) ortis & ad forum contentiosum non deductis dispensandi facultatem ei concesserit S. Synodus Trident. *Seff. cit. cap. 6. de Ref.* ex altera verò parte, irregularitas ex defectu natalium orta sit ex delicto occulto parentum. Verùm alii cum illegitimis occultis, ad dictos Ordines & beneficia curata dispensandi facultatem Episcopis concessam, negant cum Navarro *Manual. cap. 27. n. 194. Ugolino de Irregularit. cap. 44. §. 2. num. 4. Suarez cit. f. 5. num. 5. & Laiman Lib. 1. Tract. 5. p. 8. cap. 5. num. 2.* Rationem reddunt; quòd irregularitas ex occulto delicto illa tantùm censetur, quæ orta est ex delicto ipsius irregularis, & non ex alieno: & propterea ea, quæ afficiuntur illegitimis, ex defectu, non ex delicto occulto, ortis accessetur: & meritò; quia hæc potius provenit ex nota & indecentia, quam filius contrahit, quòd natus sit ex parentibus matrimonio non conjunctis, quàm ex istorum peccato, prout constat ex eo; quòd etiam contrahatur ab eo, cujus parentes soluti in ejus procreatione ob defectum libertatis, ex furore, amentia &c. provenientem, non peccaverunt, ut cum Coninck *disp. 18. dub. ult.* advertit Laiman *cit. n. 2.* qui tamen Episcopo cum illegitimo, ad sacros Ordines bona fide

X x x promo-

promoto, ut in his ministret, dispensandi facultatem non negandam, ex *can. fm. 9. 9. 2.* non malè desumit cum Navarro *Consil. 4. hōc Tit. n. 2.*

64. Dubium secundò est de dispensatione super natalium defectu impetrata, an interpretationem exigat strictam, vel latam admittat. Ratio dubitandi oritur à paritate facultatis dispensandi & legitimisationis factæ rescriptò: quarum utramque latè interpretationis patientem esse, communis sensus est DD. Sed paritas non est; quia dispensatio, hōc ipsò; quòd exorbitet à Jure communi, quòd relaxat, *c. 1. cit. §. Ille verb.* odiosa: contrà dispensandi facultas; quòd Juri communi directè non adversetur, & concernat salutem plurimorum, quibus aliàs, si pro dispensatione ad Curiam Romanam esset recurrendum, magnæ expensæ & molestiæ subeundæ essent, atque insuper tertio non præjudicet, ideòque gratia & beneficium sit Principis, favorabilis sit: sicut etiam est legitimatio; quòd natalium integra & plena restitutio sit. Unde, licet istæ latam patiantur, in illa tamen in dubio strictam tantum interpretationem admitti, eum *cit. Covarruvia cap. 8. §. 8. n. 5.* & Molina *Tract. 2. de J. & J. disp. 173. n. 3.* docent Laiman *in c. 1. cit. n. 3.* & Pirrhing *ad hanc Rubric. n. 21.*

Quare etiam à Papa impetratà dispensatio Primò ad Ordines, non de sacris, sed minoribus tantum est intelligenda, Gloſſa *in c. Literas 14. V. Ordinari* & Barbosa *cit. alleg. 45. n. 4.* Et, quæ data est ad Ordines sacros, extendenda non est ad beneficia, nisi fortè ad simplex; quòd illis initiato de beneficio provideri Jura mandent, *c. Proposuit 6. ubi Laiman n. 1.* Secundò, dispensatus ad beneficium generaliter, non hōc ipsò ad curatum, & probabiliter etiam ad canonicatum Cathedralium, dispensatus censetur, Rebuff.

in Praxi Tit. de Dispensat. super defectu Natal. n. 47. §. 51. & Laiman *in c. cit. n. 5.* Tertio, vi dispensationis ad dignitates vel personatus, aut ad beneficia quæcunque imò etiam ad dignitates impetratæ, obtineri nequeunt dignitates curatæ, Rebuff. *Tit. cit. n. 51.* & Azor *cit. Lib. 6. cap. 3. q. 9.* Quarto dispensatio ad dignitates curatas, ad principalem in Collegiata, aut principali proximam in Ecclesia Cathedrali; & ad dignitates quascunque concessa, ad Cardinalatum vel Episcopatum: & ad hunc data ad Archiepiscopatum extendi non potest; hæ enim dignitates, juxta sylum Curie & propter suam excellentiam, specialiter exprimentæ sunt, & generali concessione non comprehenduntur, *arg. Reg. 1. in 6. Rebuff. n. 86. Barbosa allegat. cit. n. 14. & cit. Pirrhing n. 22.*

Dubium tertio & ancipitis resolutionis nis controversia est, an dispensatio concessa ad Ordines, ad beneficia Ecclesiastica porrigatur. Negativam cum Penon *in c. Literas 14. n. 6.* indiscriminatum propugnant Lambertini. *de Jure Canon. lib. 2. p. 1. q. 7. art. 13. n. 5.* Gonzalez *in Reg. 8. Gloss. 13. n. 97.* Garcias *p. 1. de Benef. cap. 5. n. 71.* Barbosa *de Offic. Episc. alleg. 45. n. 6.* & apud hos alii, pro te allegantes sylum Curie Apostolicæ sine Dataria, illegitimis dispensatis ad Ordines, speciales dispensationes ad beneficia concedentis. Rationem reddunt; quòd dispensatio, tanquam Juris communis relaxatio, odiosa strictæque interpretationis, & ab effectu uno ad alium trahenda non sit, præsertim, si is ab expresso diversus sit, & verborum propriè acceptorum tenore non comprehendatur, *arg. c. 1. §. fm. in 6. ut dictum tit. 2. n. 172.* Cum ergo inhabilitates, ad Ordines & beneficia Ecclesiastica, ex defectu natalium curatæ, effectus omnino diversi & separabiles sint

des sint, dispensatione ad Ordines inhabilitas ad obtinenda beneficia, etiam simplicia duntaxat, sublata non intelligitur. Affirmativam contra, & vigore dispensationis ad Ordines, beneficium simplex, conferri solitum clericis minoribus, obtineri posse, in c. *Postulasti* 27. de Rescriptis, sustinent Anton. de Butr. Imola n. 4. Felin. n. 10. Anchoran. in c. *fin. in 6. not.* 1. Saà V. *Dispensatio* n. 14. Sayrus de *Consur.* lib. 6. cap. 11. n. 21. & quidam alii, eà præcipuè ducti ratione; quòd, si illegitimè natus, vi dispensationis initiatus Ordinibus minoribus, ad beneficium simplex obtinendum habilis non esset, congruà sustentatione aliunde deficiente, mendicatò vivere cogetur, contra *can. Diaconi* 23. V. *Mendicat.* dist. 93.

Mihi, licet posteriori huic præferenda Opinio prior, seclusò tamen Curia stylo media via tenenda, & cum Sanchez Lib. 8. de *Matrim. disp.* 1. n. 27. Laiman in c. 1. cit. in 6. n. 6. & Pirrhing ad hanc Rubr. n. 22. utrique Opinioni aliquid tribuendum videtur beneficiò distinctionis inter dispensationes; ut beneficium simplex sine alia dispensatione consequi valeat illegitimus, vi dispensationis promotus ad Ordines majores: non etiam minoribus duntaxat initiatus; quòd clericus per majores duntaxat, non etiam per minores Ordines statui Ecclesiastico & servitio divino perpetuò & irrevocabiliter mancipetur; atque idcirco illis sive majoribus Ordinibus initiato de beneficio providendum sit ex dispositione Juris communis, c. *Episcopo* 4. de *Præbend.* c. e. Si *Episcopus* 37. eadem Rubr. in 6. etiam si illegitimè sit natus, c. *Proposuit.* 6. V. *Ceterum hic;* ut, cum altari serviat, de Altari vivat, c. *Cum secundum* 16. de *Præbend.* & cum Ordinis dedecore mendicare vel sordidum aliquem quæstum exercere non cogatur, contra V. *Mendicat.* cit.

& decretam S. Synodi Trident. *sess.* 21. cap. 2. pr. de *Ref.*

Neque his adversatur Regula, de dispensationis stricta interpretatione; quia illa tam strictam non exposcit; ut, super impedimento ad effectum aliquem obtenta, non afficiat & comprehendat effectum, qui, licet ab expresso diversus sit, ex Juris tamen dispositione alterum consequi debet, ut ab eo illicitè separetur: sicut per *text. cit.* collatio beneficii saltem simplicis consequi debet sacram Ordinationem, cit. Felinus n. 11. Covarruvias p. 2. de *Sponsal.* cap. 8. §. 10. in *fine,* cit. Sanchez n. 23. & non obscure implemet Barbosa dispensationem ad connexa & accessoria extendi, & interpretationem à communi Jure recipere, asserens *alleg.* 33. n. 9. juxta dicta *cit. Tit.* 2. n. 173.

Dixi tamen, *seclusò stylo Curia* seu *Dataria;* cum utique, si ista cum illegitimis, Apostolicæ dispensationis vigore Sacerdotiò aliòve sacro Ordine initiatis, ad beneficia simplicia non solum dispensare ad instantiam, sed illis de hujusmodi beneficiis provisiones factas sine dispensatione invalidas decernere solita sit, in praxi ab eo recedendum non sit; quòd stylus Curia faciat Jus, c. *Quàm gravi* 6. de *Crim. falsi,* & *Dataria* Papæ mentem declaret, ejusque loquentis vox & mentis oraculum sit, *Cassador. Decis.* 2. de *Union.* n. 2. cit. *Gonzalez Gloss.* 63. à. n. 58. & *Corrad. Prax. dispens.* *Apostol.* lib. 2. cap. 1. n. 36.

Dubium quartò est, an illegitimus 27. ad clericatum promotus capax sit Pensionis. Qua in re eum pensionis Laicalis esse capacem, communi DD. suffragiò est receptum; quòd, cum hujusmodi pensionis capax sit quisvis laicus, non appareat ratio, sufficiens ad clerici illegitimè nati ab ea remotionem, *Garcias cit.* cap. 5. n. 119. Si pensio Ecclesiastica, & illegitimus ad clericum.

X x x 2

clericatum promotus sit, eum, sicut beneficii, sic & pensionis de Jure incapacem, censent Gigas de Pension. q. 13. Navarrus Consil. 61. ad hanc Rubr. n. 3. & Garcias cit. n. 119. quod secundum stylum Curia incapax beneficii porrigatur ad Ecclesiasticam pensionem. Eum verò istius incapacem, asserunt Palæot. de Norbis cap. 58. à n. 4. cit. Gonzalez Gloss. 5. §. 5. n. 24. varias Rotæ decisiones allegans, Majorius de Irregul. lib. 1. cap. 10. n. 3. & Zerola Prax. Episc. V. Ordo §. 4. quod ex justorum natalium defectu orta irregularitas de Jure inhabilem tantum reddat ad Ordines & beneficia, c. 1. c. Literas 4. bte & c. 1. in 6. pensio autè propriè beneficii non fit, & ab isto apertè distinguitur c. Quamvis 4. ibi, Non in pensionibus, sed beneficiis Ecclesiasticis volumus providere, de Prebend. in 6. & à Concilio Trident. Sess. 21. cap. 2. de Reformat. & beneficii appellatione non veniat, præsertim in materia, ut irregularitatum est, odiosa, Felin. in c. Ad audientiam 31. de Rescript. pr. Francus in c. Quamvis cit. n. 2. Selva de Benefic. p. 1. q. 3. n. 11. Garcias cap. 5. cit. n. 3.

38. Ex duabus his Opinionibus prior quidem tutior: tuta tamen etiam, & communibus Juris Regulis magis consentanea est posterior: à qua non deterret contrarius Stylus Dataria & Cancellaria Apostolica; quia ad has recursum illegitimo, ad clericatū jam promoti, non necessarium, evincunt à cit. Gonzalez relatæ complures decisiones supremi Papæ tribunalis sive Rotæ Romanæ: quæ in una Legionensi 10. Octob. 1577. difertè tenuit, illegitimum Ecclesiasticæ pensionis obtinendæ incapacem non esse, nisi ratione clericatūs; quod ad hunc non admittatur, nisi per viam dispensationis super natalium defectu obtentæ: per hanc autem ad clericatum admittum alia di-

spensatione non indigere, ut consequenti pensionem, fere sicut infans eā opus non habet, postquam ad clericatum per viam dispensationis est admittus; quod pensionis incapax solummodo fuerit ob defectum clericatūs, ex ejusdem Rotæ decisionibus apud Corradum Prax. Dispens. Apost. Lib. 3. cap. 1. n. 18.

Porro, ut super natalium defectu ad Ordines & beneficia impetrata dispensatio subreptionis vitiō non laboret & careat effectu, in supplicatione pro ea exprimenda sunt, quæ Jus aut stylus Curia exposcit, per tradita Tit. 3. n. 47. ut sint qualitates & circumstantiæ, quæ dispensationem reddunt difficiliorem, v. g. an Ordines majores vel minores; an beneficium, pro quo obtinendo vel retinendo dispensatio petitur, simplex vel curatum, seculare vel Regulare; an canonicus Cathedralis, personatus, dignitas vel prelatura sit; an illegitimus Orator ex communicatione simplici vel ex adulterio, incestuoso aut sacrilego concubitu, sive ex parentibus solutus vel ex eorum uno vel utroque conjugato, ex primo, secundo, vel ulteriore consanguinitatis vel affinitatis gradu conjunctis, ex cognatis spiritualibus vel legalibus, ex uno vel utroque solenni Continentiæ voto obstrictus sit natus, Felin. in c. Posulasti 27. de Rescript. n. 2. Menoch. de Arbitr. c. 16. n. 3. & Corrad. cit. cap. 1. n. 3. hujusmodi enim qualitates & circumstantiæ, factum sive natalium defectum turpiorem & dispensationem difficiliorem reddentes, si reticerentur, dispensatio Oratori non prodesset; quod earum expressio de forma ipsaque substantia sit Apostolica dispensationis, juxta dicta cit. Tit. 3. num. 83.

39 (0) 86

ARTICUL

ARTICULUS III.

De Illegitimis & Legitimis filiis Clericorum,

SUMMARIUM.

- 30. Clerici illegitimus Filius excluditur ab Ecclesia patris :
- 31. Ad quam tamen ex illo nepos admittitur.
- 32. Non etiam pater ad Ecclesiam ejusmodi filii.
- 33. Huic tamen in beneficio pater :
- 34. Et in pensione patris filius succedere,
- 35. Imo beneficium obtinere potest in Ecclesia, in qua pater ante fuit Vicarius temporalis,
- 36. Filius etiam legitimus in beneficio patri
- 37. Non etiam hic filio,
- 38. Aut nepos avo succedere prohibetur.
- 39. Imò talis Filius in beneficio patri mediatur,
- 40. Et in Vicaria temporalis immediate succedere,
- 41. Et beneficium, à paterno distinctum, simul obtinere cum illo potest,

Super natalium defectu obtentæ dispensationis ad Ordines & beneficia vis ea non est ; ut illius impetratæ vigore clericorum, maxime Presbyterorum filii illegitimi consequi valeant beneficium & ministerium quodcumque etiam dissimile ex officio & obligatione (non merè liberè & ex devotione) obeundum in Ecclesia, in qua illorum pater beneficium quodcumque habuit : aut etiam obtinere valeant pensiones ex fructibus ejusmodi beneficii pa-

terni ; cum talium consecutioni aperte & vehementer obstant non tantum Juris Corpore clausa rescripta Apostolica Alexandri III. c. Ad presentiam 2. c. Presentium 3. c. Conquerente 4. & Innocentii III. c. Ad decorem 15. & c. Ad abolendam 16. sed etiam decretum S. Synodi Trident. Sess. 25. cap. 15. de Ref. & Clement. VII. Constitutio, quæ incipit Canonum, edita Nonis Junij 1533. Quod ita faciendi ratio justissima fuit ; non tantum evitatio hereditariæ successione, in beneficiis ab Ecclesia reprobata, can. Apostolica can. Si ergo 8. q. 1. c. 1. de Prabend. Ec. sed etiam, & præcipue, ut ita paterna incontinentia memoria à locis Deo consecratis, quos maximè puritas Sanctitatisque decet, longissimè arceatur, verba sunt cap. 15. cit.

Atque hæc Juris dispositio locum habet Primò in filiis Presbyterorum naturalibus, hoc est, ex fornicatione susceptis ante Clericatum, ex declaratione S. Congreg. Cardinal. Concil. Interpp. apud Garciam de Benef. p. 7. cap. 3. n. 15. Secundò, etiam si pater in Ecclesia non fuerit canonicè institutus, sed sine titulo perpetuum jus tribuente v. g. Cooperatoris, Sacellani, Cantoris vel alio simili munere ex officio & obligatione, assignatò ratione ipsius stipendiò, sit functus, ex eorundem declaratione & doctrina cit. Garciae n. 68. ac Barboza de Officio Episc. alleg. 65. n. 20. Tertio, etiam si pater in Ecclesia sedem, si-ve locum v. g. in ejus Choro solum ratione dignitatis, in alia Ecclesia obtentæ, sine fructibus habuerit, ut ab iisdem declaratum perhibet idem Garciae n. 66. Quarto in Religioso illegitimè nato ; nam etiam ipsum à beneficio & sacro ministerio in Ecclesia, in qua pater beneficium obtinuit, ex officio obeundo allegatorum Juris, tam antiqui quam Novissimi,

fimi, textuum generalitate removeri, notat Laiman in c. Ad presentiam cit. n. 2. & Pirhing ad hanc Rubr. n. 58. Quantumvis autem cit. cap. 15. dispositio relictis casibus locum habeat.

Dubium tamen ex ea oritur primò de Nepotibus: quos etiam, si ex illegitimo legitime nati sint, ab Ecclesia, in qua beneficium avus obtinuit, eodem modo arceri, cum Glossa in c. Ad extirpandas 11. V. Filii & Lessio Lib. 2. de l. c. 1. cap. 34. n. 91. censet Engel ad hanc Rubr. n. 4. permotus S. Concilii ratione; ut Paterna incontinentia memoria quam longissimè arceatur: quâ, & præsertim verbo longissimè, omnem etiam medietatem personam, ac proinde nepotem excludi, ait. Sed non evincit; quia istò ad Ecclesiam avitam admisso paternæ incontinentiæ memoria longissimè arceatur in filiis; cum isti, etiam dissimilis beneficii aut ministerii, in paternis Ecclesiis ex officio obeundi, remaneant incapaces.

31. Quare melius, ejusmodi nepotes, ex legitimo matrimonio procreatos, ad Ecclesiam avitam admittunt Navarrus hâc Rubr. Consil. 9. n. 9. Garcias cit. cap. 3. n. 21. Palao Tract. 13. disp. 4. p. 2. n. 3. & Barbosa de Officio Episc. alleg. 65. n. 18. id aliorum DD. autoritate & S. Congregat. declaratione confirmantes. Rationem reddunt; quòd S. Synodus Tridentina à sacris locis paternæ, non avitæ, incontinentiæ memoriã intenderit arceri: & in pœnalibus atque odiosis, neque avus nomine patris, neque filii nomine nepos veniat, per tradita à Bartolo in l. Liberosum 220. ff. de N. S. n. 6. & Covarruv. Lib. 2. variar. cap. 8. num. 2. Decretum autem Synodale cit. & ipsam etiam Clement. VII. Constitutionem odiosam esse, pateat ex eo; quòd principaliter potius tendat ad tollendam memoriã incontinentiæ

paternæ in odium istorum & liberorum illegitimorum, quàm ad successum in favorem Ecclesiæ tollendam: propterea quàm rationem nepotem etiam illegitimum, dispensatione super defectu natalium obtenta, succedere in Ecclesia, cujus beneficiatus fuit avus, aut filius etiam beneficium consequi posse, allegat declaratum, docent cit. Garcias n. 21. & Barbosa n. 18. in fine.

Dubium secundò est de patre: quo beneficium in Ecclesia, cujus filius illegitimè natus beneficiatus existit, obtineri non posse desumitur ex decreto Tridentini cap. 15. cit. illos in eadem Ecclesia simul non tolerantis: & propterea filium ad beneficii in ea obtentio dimissionem compellentis. Quare cit. quòd in Ecclesia, cujus filius beneficiatus existit, beneficium conferretur patri, potius iste ab obtinendo impediretur, quàm ad obtentio dimissionem filius compellendus, arg. c. Quem admodum 25. de Jurejurando; cum ille de accipiendo lucro, iste verò de damno vitium certaret. Garcias cit. cap. 3. n. 31.

Dubium tertio est, an pater filio mortuo vel resignanti in beneficio succedere, vel aliud beneficium in eadem Ecclesia obtinere possit. Ratio dubitandi est; quòd paternæ incontinentiæ memoriã, quæ filio paternum, etiam patri filiale beneficium obtinere volenti, obstat. At licet hæc decreti Concilii & Clementinæ Constitutionis ratio obstat utrique, non tamen propterea potius & odiosa utriusque dispositio, filium excludendò à beneficio patris, ad hæc esset extendenda, arg. Reg. 15. in l. Admittitur sicut filio obstat; quia institutio patris in beneficio filii non ita repræsentat dimissionem hæreditariam, aut incontinentiæ memoriã excitat; cum potius patris

etis filius; quam filii imago sit pater: ideoque tempore Concilii Tridentini, ubi in eadem Ecclesia beneficium obtinuit pater & Filius, ad resignationem, vel permutationem iste, & non ille coactus sit, *citt. Garcias n. 28. Lessius n. 91. & Barbosa n. 17. in fine*, in confirmationem allegans S. Congregat. declarationem.

34. Dubium quartò de ipso filio illegitimo est, an obtinere etiam nequeat Pensionem, quam pater in Ecclesia habuit cum jure eam in alterum transferendi: de quo dubitandi ratio est; quòd paternæ incontinentiæ memoria, propter quã beneficium paternum & super istius fructibus pensionem obtinere à Concilio prohibetur, etiam conservetur per translationem pensionis: & hæc, saltem si Ecclesiastica sit, cum beneficio conveniat in plerisque, & in ejus locum succedat. Verùm, quia Concilii dispositio penalit & odiosa, atque idcirco ob solam rationis paritatem vel identitatem extensionis patiens non est, juxta dicta, *Tit. 2. n. 135.* atque insuper in ea pensio, tanquam aliquid à beneficio distinctum & diversum refertur, hanc à patre in filium transferri non prohiberi, cum Gigante de Pension. *quæst. 86. n. 5.* defendunt Gonzalez *ad Reg. 8. Gloss. 5. §. 5. n. 22. citt. Garcias n. 34. & Barbosa n. 29.* quorum sententia confirmatur; quia, si in Concilii decreto beneficii nomine pensio comprehenderetur, hanc filius illegitimus, hòc ipso; quòd obtinere nequeat quocumque, etiam dissimile, beneficium in Ecclesia, cujus beneficiatus Pater est, obtinere etiam non posset pensionem de fructibus beneficii alterius quàm paterni, contra mentem & tenorem decreti Conciliaris, solummodo prohibentis pensionem super fructibus beneficii paterni, ut rectè adver-

tit Palao *Tract. 13. disp. 4. p. 2. n. 10.*

Neque obstat allegata æquiparatio pensionis cum beneficio; quia, ut idem observat, huic non æquiparatur in speciali juris dispositione, præsertim quã, ut in laudato decreto, aliquid speciale statuitur de utroque.

Eòdem modò Concilii decretò non obstante, filius illegitimus imprimis ministrare, imò beneficium obtinere potest in Ecclesia, in qua ejus pater Vicarius solummodo temporalis aut capellanus amovibilis fuit; quia *citt. cap. 15.* relatum decretum ex parte patris disertè beneficium requirit verbis, *Ubi eorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent vel habuerunt*, Garcias id decisum asserens *citt. cap. 3. n. 71.* Deinde obtinere potest beneficium, ad quod pater præsentatus quidem, sed in eo nunquam institutus fuit, vel ad quod solam Papæ signaturam obtinuit sine literarum Apostolicarum expeditione, vel possessionis per se aut alium facta apprehensione; quia talis beneficium non dicitur obtinuisse: quòd ad effectum exclusionis filii exigit Tridentinum, *citt. Garcias n. 58. & Barbosa n. 7.* Denique filius illegitimus & pater in Ecclesia, in qua neuter beneficium habet, Missam v.g. alter ex devotione, alter ob legatum quoddam celebrare, uti etiam in eadem domo habitare non prohibentur, ut rectè advertunt *citt. Garcias n. 73. & 74. & Barbosa n. 23. & 24.*

Neque illegitimi solùm: sed legitime etiam nati Presbyterorum aliorumque clericorum Filii sine dispensatione Papæ incapaces sunt immediatè obtinendi beneficii, quod in titulum, tanquam Rector aut Vicarius perpetuus, obtinuit pater, *c. Ad extirpandas 11. c. Michaël 13. & c. Dilectus 17.* propter imaginem hæredi-

hereditariae successionis, in beneficiis Ecclesiasticis, sacris Constitutionibus odiosam, & PP. Decretis contrariam, ut de ea loquitur S. Synodus Trident. *Sess. 25. cap. 7. de Ref.* Unde

37. Dubium oritur, an vicissim pater ita succedere prohibeatur in beneficio filii: quod Archidiaconus in *can. Apostolica 8. q. 1. n. 3.* & Hostiensis in *c. Ex transmissa 7. n. 9.* affirmant ex ratione; quod successio in beneficiis generaliter prohibita sit, *can. cit. c. 1. de Præbenda Sc.* sicut autem filius patri, sic iste filio, licet mortalitatis ordine turbato, succedat, *l. Pater 14. Gl. Nam est 15. ff. de Inofficiso Test. & Inofficiosi querela competat utrique, Novell. 115. cap. 3. § 4.* Verum, quia patrem ab ejusmodi successione in beneficio filii Jura expressè non repellunt: & in materia odiosa locus non est extensioni, patrem ad ejusmodi successionem meritò admittunt in *c. Ex transmissa cit. Ant. de Butrio n. 11. & Joan. Andr. n. 3. & cum ipsis cit. Gigas quest. 86. n. 16. Garcias n. 28. & Barbosa n. 17. cum, ut n. 32. dictum est, à successione in beneficio filii illegitimi non repellatur.*

38. Sicut pater filii, sic etiam nepos avi, & multò magis fratris aut alterius consanguinei collateralis beneficium consequi potest; cum ab illo ipsos Jura non repellant: & quæ à paterno beneficio excludunt filium, non patiuntur extensionem, ut in *c. Ad extirpandas cit.* notant Joan. Andr. n. 3. § 6. de Butrio n. 7. § 11. Bellamera n. 3. § 4. & alii Interpp. quos refert & sequitur Fagnanus in *c. Ex transmissa cit. n. 14. 24. § 26.*

39. Dixi etiam de filio in primis immediate; quia, si inter patrem & filium legitimum intercessisset alia persona extranea, & in patris beneficio ministrasset, hoc obtinere à filio posset si

ne dispensatione, *c. Ex transmissa 7. n. 9.* sic hereditariae successionis vicium pro-garetur; cum Filius, non tam patrem quam intermedia extranea persona intercessor foret, *Glossa in cit. c. V. de Ref. & ibi Panormit. n. 2.*

Deinde *In titulum*; quia beneficium, in quo pater tantum habitus vicariam sive administrationem temporalem, obtineri à legitimo ejus filio etiam immediate potest, *c. Constitutus 81. n. 1.* quia hoc ipso; quòd pater non habitus vicarium, sive jus in re in beneficio, collatio facta filio non refert spectat hereditariae successionis; propter quam tamen legitimus filius patri in beneficio succedere prohibetur, *Glossa in cit. c. V. Perpetuus & Vivianus ibidem.*

Demum, *Quod obtinere potest* quia filium legitimum alium quòdvis beneficium non tantum potest, sed etiam simul cum patre in eadem Ecclesia obtinere posse, disertè habetur *c. Ad hanc 2. Ratio perspicua est; quia hoc ipso; quòd filius natus sit legitime, & non obtinere beneficium patris, neque incontinenti alicujus excitatur memoria, neque successione species representatur, *Barbosa in cit. c. n. 3. § 4. & Laiman n. 1.**

Ut autem filius legitimus vicariam patris sui beneficium immediate consequatur, opus ei est dispensatione Papæ, ut rescripto Honorii III. *c. Dilectus 17. b.* filium à tali beneficio removeri precipientis, *Non obstante dispensatione alicujus, quæ à Sede Apostolica non movetur.*

